

Kelewis, Karaliaucziuje
kasltarninka isdudams, kas-
toj, ant bile kokio Pusto
apsteliotas, su Pustpinin-
geis ant Bertainio Metu
4 Egr. 9 Pf.

Kelewis

Apstatimū Istatimai i Ke-
lewi kastroj po 2 Egr. už
kožną, simuleis Naktis
iš drūkavotą Eile. Gromar-
tas reik hen atrahyti
**Löbenichtsches Ho-
spital № 1.**

Karaliaucziaus Broliams Lietuwininkams Žinės parnešas.

№ 49.

Karaliaucziuje, 5. Decembri

1865.

2. Nedėdienėje Adwentū.

Ewangelija: Luk. 21, 25—36.

Gromata: Rym. 14, 4—13.

Jožepo Išprieškimas.

(Persikaitų 1 Moiz. 45 Perskyrimą.)

Tai meilingiausias Perskyrimas iš wisū, apie Jo-
žepo Nusidavimus kalbancziujū Perskyrimū. Pastutini
Sylki mes palikom Judą po Jožepo Akiū iš persigan-
dušios Szirdies Dugno, ale podraugy ir su didziausiu
Karkstumu, Bierningumu ir Macningumu be meldziant,
o pita Malda Jožepo Szirdi taip perwekte, jog jis
uļgiaus sawo Meile slėpti ne galėjo. Taip ir tawo Malda
tawo Wiespaties ir Išganytojo Szirdi perweiks, jey
ji lyg tofejau bus, kaip Judo Malda. Jožepo Szirdzei
plystant jis sawo Broliams išpriešksti norėdams siuncz
wisus Egipcjonus laukan. Dgi kodėl tai? Todėl, kad
Szirdies šwencziausios Adynos wis geriausy be Swe-
timū šwencziamos. Juk ir kad Pons Jėzus su sawo
griepningaisis Broleis tą nor kalbėti ir jiems sawo
Szirdi išpriešksti, tay jis toktai taipojau ne daro po wiso
Swieto Akiū, bet Slapta ir Skhyriu nū Swetimujū taipo,
jog wisi jo Malonės Išprieškimai, Kriščioniumi suten-
kamieji, nusidūd giliausiame Szirdies Tylume.

Bet priegtam czion iš Jožepo Paweiklo ir reik
išmokti, kad jey Gentyš tarp sawes fokiu Szirdies Iš-
reiskimū tur, ar butu širdingoje Meileje arba ir kad tarp jų
kas Negero butu nusidawę, o ir jey reiktu kieno Kaltybę
bey Nusidėjimą iš jų Meileje pabarti ir išbausti, tay
cze ne privalu swetimū Lindininkū. Nėsa swetimos Akyš
bey Aushys trikina ir ardo Brolystės Meile. Lyg tai-
pojau ir kas tarp kokio šwencziawoto Poro nusidūd,
ar butu Išprieškimas širdingiausios Meilės arba ir kad
Kartais jiems tropitus susipykti, minau toktai ney wiens
swetims te ne gaun patirti, beje ney pat Tėms ney
Motina, ney Broliš, ney Sesū, nėsa tarp Wyro bey
Moteriskės Niėks, ale ir powisam Niėks, o kad jis šep
ir artimjausiasis Gentyš butu, ne tur ney su sawo Žine
ney su sawo Žodziu i Tarpą kistis, nės kur tai nusidūd,
cze Meilės czystasis Spindulys apnošta arba Meilei
nusidūd tada taip, kaip kad kokei gražey meilingai Kwiet-

kelei be žydint ję Sziaurės Wejas su Žiemės Szalczais
apniktu. Ji susitraukia, pablyksta, o jės meilingasis
Žiedas nukritęs. Tangi trumpay sakant: Tikroji Bro-
lystės ir Gentystės Meile yra šwenta; saugokis, idant
tu ję Swietui padūdams ne apbjaurintumbei, arba pa-
žeistumbei.

Wisims Egipczionams laukan išėjus, prawirksta
Jožepas pilnu Balsu ir ištara iš po sawo graudziujū
Ašariū, per Skrostus tekancziujū: „Aš esmi Jožepas.“
Bet kasgi cze nusitink jo Broliams? Tik matykite:
jie ne dziaugias, bet nusigasti, ir stow išbalę ir drebedami.
Aš Išprieškinimo Žodis jūs parmus lyg koks Perkuno
Szumis. Tacziau Priežastis šito Persigandimo ne stow
Jožepo Meilės Žodije, bet jų Szirdies Kaltybeje ir
Sąžinės Lindime. Tai po turėjo Kartą ir Saulas persi-
gasti Balsą iš Dangaus girdebam; „Aš esmi Jėzus,
kuri tu persekineji.“ Tai po persigando ir anie Wyrai,
kurie žaliojo Ketwergo Naktij Getsemanės Darže Pono
Jėzaus jėšklojo, jain sakant: „Aš esmi.“ D dar jų
labjau persigas ta didžioji Daugybe Pono Jėzaus
Priešininkū ir Neprieteliū, kad jis sudnoje Dienoje sawo
pastutiniūsius Adwentus laikydams jiems prišauks: „Aš
esmi Jėzus, kuri jus paniekint, atmetēt, n'apkentēt, perse-
kinejot. Cze tada pakils baisingasis Szauksimas: „Kalnai
griuokite ant musū ir, Kaukaros, apdengkite mus.“ Ale
tacziau Jožepo Brolei yra per Szirdies Prisiwertimą
verti ir tinką pastoję, jo Meile priimti; todėl jis jiems
sako: „Žengkite hen artyn! Aš jusū Broliš.“ Aš
išganytinos, ogi ir tukstant Kartū išganytinos tos
Dusėlės, kurioms anoj Dienoj ansai dangiskasis Jožepas
musū Išganytojis, ištars: „Žengkite hen, at žengkite
hen hen! Aš esmi jusū Broliš.“ Amen.

Apie Žiogus!

Žiogai yra dar wis tolia baisi Sloga Rytū Žemėje,
kaiš Gžese Karaliaus Paraono. Pas mus šie Gwūlelei
linksmay hen ir ten šokineja ir mums Wakarais tą
padainūja, Girišs Giedotojams, tai esti Paukšteliams,
jau seney nutilus. Ale anūse šiltūse Kampūse jie Pulkais
atlekdami keles Dienas lyg kokios Debesys Dangu ap-
tamsin, arba, kas dar pikciaus! bais dideis Pulkais

atraukę jie žmonėms daug tužbės bey bėdės padaro, kadangi jie wislab, kas tikt edama, suėd; ir kone galėtumbei sahyti, jie wislab suėd, kas tikt ne jus paczius eda.

Szaltėsniamė Gzėse tokie nesuskaitomi Daugumai ant tokio žemės Kampe Perziemawojimui nusileidžia; ten jie sawo Kiaušius bedėdami šauney issimiegti ir, Pawasariui atėjus, jie pakilę tolyn keliauja. D ne po ilgo Saulele iš anū padėtųjų Kiaušiu ir Waiķus išper; ir jey Syki šie mažieji Gynūlei išlinde, tay wisa žeme pilna jų kribžda. Pradžioje jie išweizd kaip mažos Musėles, Ranka primušdams gali su Sykiu toki Szimta iš jų nužudyti. Koki Mėnesi augę jie pradėd sawo jūdaję Ddą pamesti, po kurę rudą pamatai; o po keturiū Nebėliū fitai rudajei Ddai nusitrynus rauswa pasirodo. Bet šiūmi Kubu jie ir tikt triumfą Gzėsą te pasiliekt apsirėdę; nėsą ne po ilgo ir Sparnai atširanda, kuriūs jie Kartą igawę ir sawo raudonaję Skurą numetę pilką igaun; o fitaje apsirėdę jie walnay kaip Pauščzei Dre lakioja. Kol jie dar lėkti ne gal, wadinami jie Pėstininkai; o fitū Pėstininkū ypaczey labay bijoma; nū ney jokids Wietōs ne gali jūs atlaihyti: kožnas Daržas, kožna Piewa, kožna Dirwa yra didzioj Priegadoj, jiems prisiartinūs. Medzei, Krumynai bey Bruzgnai, Žolė, Želmenys, Warpos, wienu Žodziu, kas tikt aug ir Waiķiu nėsą tur prapulti, anai baišejei bey nelabajei Kaimenei atšibriomūs. Pėstantieji Žiogai wis tikt Walandomis ant tokids Wietōs nnsileidz; kad jie geray prisiedę, tay jie tolyn keliauja, nors kiel Želmeniu, kad ir ne labay daug, palieđami. Ale Pėstininkai, anie tikrieji Edikai, partraukdami wislab plikay nugrauzia draug su Stembreis bey Stegereis; o kur šie Kartą buwę, czion wienu Pustyne pasiliekt.

Medzei, kuriems jie Lapus, Szakeles bey Žiewę nuėdę, pasiliekt kaip Szlūtrazei bestowi. Dirwoš, Piewoš, Daržai prapūla; wislab i pliką Pustynę pawercziama. Ney jokio Daikto n'ieca, kuriūmi jūs galėtai nugiti arba išnaikiti; kožna Kowa prieš jūs yra noprosna. Žmonės rods bando didelē Tranksmą bey Szukawimą prieš jūs pakeldami ir mažomis Kanulėmis šaudydami jūs pabaidyti; ale jie ar be Usiū ar be Baimės budami, nieko n'atboja. D Syki prie Gdesio prisigawę, jie saw smagen ir linksmay toliaus eda. Žmonės tada n'imano ney ką pradėti; kiti Grabes iškasę, tases Wandenim pripila ir deganczius Daiktus išilgay sukromę uždega. Ale jie ney tokio Atlaikimo n'atboja; Krumomis jie lenda i Wandeni, ir fitaipo pirmieji pasłuy sekantiemsiems Siltą padaro; Krumomis jie i Ugni laminas, kol jie į užgesina. D Kartą ant Kelio bebudami, jie ne tikt per Laukus bey Sodus traukia, bet ir i Butus išwerzia ir wislab, kas tikt edama, apgriauzineja; ir jey Duryš tokids Stubōs atwiroš pasiliekti, tay šie drasieji bey baišeji Sweczai jau ir bewėit widuj; o atšisweikindami jie tikt Išpustijimą Ašaras, Brangybę, Marą, Bėdą bey Smerti sawo Užpakalije paliekti.

Urgi ir numanote, kodėl mes tai pasakojam? Todėl, kadangi toktai ir ši Metą yra nusidawę taip aplink Jeruzalę, kaip ir wisoj Rytū Žemėje; o kas dar sunkiaus, pirmeng Žiogams parejus, ten buwo didis Karštis, o po to dar Kolerōs Liga; todėl aname Kampe tikt wienu Bėda bey Wargai.

Iš Beirutės Miesto, Syrijoj ne per toli nū Jeruzalės šale Widuržemės Juriū gulinczio, nekuri krikščioniška Cesū, Užweizdininke Siratū Buto, taip rašo:

„At, mums labay privalu, kad Meile musū Draugbroliū prieš musū Butą ne atšalku. Nesa Žiogū Slogōs dėley Miltai jau dabar pirm Dago Bertaini tiek brangesni pastoj, ne kaip pirm to, o Žmonės Baimės bey Kupeczio pilni, kad Sawai dar daugiaus pabringsę. D juč tai iš sawės išsimano, kad fitokiu Budu ir Miesą bey Daržowę ir kas tam lygu, brangyn eina. Už turiu tanken sahytis: „Wiespatie, iš kur wislab tai ateis, tokę Daugybę išlaikyti? Pabudik Broliū Szirdis ir parupik, ko mes privalom.“ Kiel mes numanyti galim, tay fita Brangybe truks iki ateisenczio Meto. Keliuse žemės Kampuse Žiogai žaleję Žolę, Daržowę bey Medzius nuėdę taipo, kad Medzei pliki stow ir žeme pajūdawusi.“

Kita Cesū Dienoje pirmojo Apriliaus taipo rašo: „Wakar per Pietus mes tapēm Žiogū išganditi, kurie tokeis didelis Spieczais, kaip kokia Kuška, atuje. Žiems pirmą Kartą be atlekiant, kožnas bile koki Daiktą nusitwėręs, Tranksmą pakėle, mislidams, kad galima busent, fitus nelemtūsius Sweczius fitaipo šalin pabaugiti. Ir mes tris didelius Skalbimo Katilus išsinešėm, o ir Rudikei greitay bile tokę Łazdą arbą Akmeni sugriebę pagawo škambinti; kiti wėl šukaudami Rankomis plojo. Szitokiu Budu baises didis Tobijims bey Szukawims pasikele. Dgi Diemui dėkuy, ansai patš didysis Spieczius ir ne nusileido prie musū ant žemės, rasi ir iš Baimės dėl to didelio Tranksmo. Ale kelintasis iš tōs Daugybės tacziau žemyn nupūle; o fitū Nupūlusiujū pastoj gaitausen nesuskaitomas Daugums. Dgi dabar bėgiojo Waiķai aplinkuy šiūs Nupūlusiūs kiel galima pribagiti. Pirmamjam Išsigandimui perėjus Rudikei tarp sawės klausinėjosi: „Ar tai ne Korawone nū Diemo, kaip aną Kartą prie Paraono?“ D kiti werke dejudami, kad dabar jų wargingiemsiems Gentims busę wislab suėsta. Pawakarije Spēcziams jau powisam pasiliowus, mes wisus dar ussilikusius Žiogus nuješkrojome; ale šendien Pietū Łaike wėl tokie Pulkai atleke, kad mes wisay nusiminēm. At, te n'atlygin Wiespatš mums bey šids žemės žmonėms pagal Užpelnimą! Keli Maisto Dalykai dabar jau dėl tōs žemės Slogōs tris ir keturis Kartus brangesni yra pastoję, o ir dar brangyn eina.

Iš Jeruzalės nekuri Cesū, Wardu Karolynę, taip rašo: „Apie Žiogū Spieczius, šę Wasarą per musū žemę pertraukusius, jau tikray busit patyrę. Wieną

Dieną totiam Spieczniui per musū Butą belekiant, Kūdiki pradėjo didžiu Balsu rėkti; jie laukan žiūrėdami lyg laukte laukė, bau ne koks žiogš nupulsės, kuri jie užmušti galėse. Bet Trukiui ne pasiliaujant ussimane Mazieji melstisi, ir iš viso kokie penkiolika i Kampėli nuėję meldėsi arabiškoje bey wokiškoje Kalboje, kad Pons Dievs šiūs Ghywilius atimtu, kadangi šep žmones Badu mirti turėse. Tame Tarpe Spieczius Razumą buwo šalin nusitraukės. D aš Prynbutije sededama ir dirbinėdama galejau jūs matyti besimeldziant. Sawo Maldele pabaigę jie wiens po kito iš Kampelio išeję linksmay sukawo: „Žiogai jau šalin.“ Dabar ir kiti norėjo eit melstisi, ale ne rasdami, kur saw wiene melstisi galėtu pas manę priėję melbe: Tetut, buk taip gera, melkis su mumis, nės mes ne turim Kuimo.“ Tay aš jiems didelę Stubą prirodziau ant Pasimeldimo. D wiena Mergaite, musū mažoji Malėka, mano Draugferei Marykei tare: „Argi ne taip? jus mus norit šalin siusti? Ale aš n'ėinu šalin.“ — Toktai ji sake, kadangi ji buwo kalbant girdeėjusi, kad mes tokiam Bran-gybes Gzese dabar n'istengse, tokę Daugybę Kudikiū išmaityti.

D kad Ceseres nusitikėdamos ant Pono Diewo Pagalbės bey ant sawo Draugbroliu, Gyropoje gywenancziujū, ant tokiū Klausimū atsiliep: „Mes jus nieku Budu šalin ne pasiusim; mes norim ir paslutineję Dūnės Žiaunelę su jumis dalytisi! — Argi jos tay butu negeray atsakiusios, mieli Prietelei? — Taip mums Sesū Karolyne iš Žeruzalės rašo.

Pirm Triumpo dar wiena Gromata iš Beirutės Miesto, Sulijaus Mėnesije rašyta, parbėgo, iš kuriės aš sekancziūsius Žodžius išrašau: „Kožna Diena mums parneš naują Žinę apie Kolėrės Bigą, apie Karą bey kitas Iškadas, taipo, kad toks Iškastis žmones yra apėmęs, jog dabar kone wišas Miestas tuscziās stow. Su Wyriausybės Pawelijimu daugiaus ne kaip dwidzefimt Tūkstančių, czion gywenancziujū, iš Miesto yra atstoję, o mislijama, kad iš Diefės jū Skaitlius daug didesnis esąs. Wišos Ulyczios be žmoniū, wišos Durys užrakitės, wišas Kupcziamis pasiliowės. Ant Turgaus nieko ne gali gauti. Nėsa ant pirmo žmonėms uždrausta, Daržowės bey Sodo Walsiū i Miestą igabenti, o ant antro: Lauko žmonėms, ant Kiemū gywenantiems, galima sawo Saworus Kalnnyšę pardūti, kadangi ten wiškas žmonėms kaip prikimšta. Mes dabar tik wien sausių Daiktū te gaunam walgiti. D prie to dar jaunųjų žiogū pradeda bais didelę Daugybę išlisti, kuri wišlab, kas Senujų palikta, draug su šwiežey išsproguseiseis želmanimis ir Pumpurais nuėd, taipo, kad Dien iš Dienės wiškas brangyn eina, ir žmones prisibijodami, kad rasi bene ateisentijs Metą žiogai šwiežiūsius Sawus suėse, Sawus ir Miltus laukan ne išdūd, bet saw pasilaiko, per kuri Dalyką kas Nedelę wis didesne Bran-gybe išprowijama.

Taip Gromatos iš Syrijės ir iš šwentosės Žemės pas mus šwiežey atbėgusios apie Bedą, ten žmones gandinancę, kalba; o todel dėkun, širdingay dėkun brangiomsioms Szirdims bey Rankoms ir kelintojo iš Keleiwjo Skaitytoją, kurios taip tankei ir wis iš Naujo Prispauštiems ir Bedą Kencziantiems atsiwėrusios. Pons Dievs dar daugiaus Szirdziū te pabudin Pagal-bės atnešti, kur Pagalbės taip labay privalu.

B.....

Paprašimas.

Linnawiskius 5. Grodinni 1865.

Brangusis Pone Kunigė!

Bais didelę Beda mane ušpūle, todelei apsiemjau prie jusu Sweikatos Maldele rašyti, ir prašau labbai, jeib jusu Loska išbocytu mano Drasumma.

Dewinta Lapkritti padegiau, nes pas Kaimina Ugnis Naktije prasidejo ir taipojau mano Trobos, Sewai, Pasaras, wissi Rykai bei Drebuzei sudege. — Kožnas žmogus dejuje, kad šis Metas sunkus; o ka aš dabar pradesu sawo Bedoj? Žiema artinnas, ir kur dėtis nežinnau, arba kum misti, ar sawo Galwijelus maititi. Už sawo Butta bei Skunėle tik 90 Dorelu gaunu, ir ne istengsu už tai pabudawoti. Tai po neapsakitinni Kupesczei mane spaudze, kadangi liksu su Pacze ir Kūdikeis Ubagu wissados, jey Pons Diewas žmoniū Szirdis ne atwers ir ju Rankas dūsnes davis — jey ne kri-czoniskū Brolū Mielasirdingyste mane gelbes.

Kaip ši Pawasari musu Baznikiemis Dubeningkai nudege, tai Pons Lantrotas ir Pons Kunnigas melde Ceitungūs, ir daug Dowanū parejo iš wissu Kraftu, bet už mus Wargdienus nieks ne apsirupinna.

Jusu Sweikatos Kelewi laikant man i Misli parejo, šę Gromata rašiti ir melsti, jeib jus Pon Kunigę taipo lossingi butumbit, ir per Kelewi wissus Lietuwinkū Brolus už mane melstumbite, bau ne wiens arba kitas sawo lossinga Ranka atwertu, ir man Dowanelę futektu, kad mano neiškalbama Beda mazintus ir manuju Ušaros lautusi.

Nusitikliu didei, kad ne dyka melbzū ir kad jus brangusis Pone Kunigę už manę lossingai passirupyski.

Tai po nussitiklent ir jusu Loskai pakarnei passiflonojent passilieku

brango Pono Kunigo
wiernas Tarnas.

Furgis Žegnotas.

Szita man prisistoję Gromatą aš, kadangi jės Rakejas man ne pažystams, nusiusdinau pas Poną Kunigą Wittko i Dubeninkus, prie kurio Parapijės Linawiskiei priklauso, idant jis atliuditu, ar tai wišlab Diesa esant, kas toje parasyta, o ans Pons Kunigę man atraše, kad wišlab powisam taip esant. Prietelis Žegnotatis per minėtąjē Ugnį i didelę Wargą parė-

ies, kuriame jis labai Pagalbods priwalas, ale ta pati Ugnis i lyg tokijau Warga imetusi ir Gaspadoriu Galini, kaip ir Butelninke Nasle Strausene is ano patis Kiemo, kuriudu abu lyg taipojau per aną Ugni wisa sawo Turteli prapuldziustu. Dgi fitas Pons Kunigs ir prisiulo, kad jis Dowaneles, jey kas tujū kole piems Bedniemsiems ant Pasalpods jam prisiusti norēses, mielay priimses ir pagal Dawējū Walę aniems didzius Wargus kencziantiemsiems isdalyses. Bet Adresas fito Pono Kunigo yra: „An den Herrn Pfarrer Wittko in Dubeninken Kreis Goldapp.“ Tangi kurie Wiešpaties raginti jaucias, aniems i Bedą ir Wargus ipulsiemsiems ant Pagalbods pareiti, dabar žinos, kur sawo Dowaneles nufiusti.

Wisofia Zine.

— Musū Karaliunas bey Karaliunene wies dar wis Liondonēs Mieste prie Englanderū Karalenēs. Dienoje 21 Nowemberio swente tenay musū Karaliunene sawo dwidesimt ir penktaję Gimimo Dieną, kadangi ji toje yra 25 Metū sena pastojusi. Dgi Englanderai yra toje fitai sawo aukštajei Wiešnei daug Garbės isrode. Pulks Giedotojų pasweikino je jau Rytmetij meilingais Giedojimais, potam skambejo Warpai Baznyčių, aplink gulinčiųjų, wisos Sziepyš buvo lekiančiomis Karunomis pasisweitusios ir kas tam lygu. Dienoje 8 tojo Decem-berio ketino fitas aukštasis Poras ant Kelionės Namūn linkay pasidūti.

— Musū Pons Ministerpresidents Grows Bismarkis yra tame Gzese, kaip jis Francuzijōs Miestelije Bjarits wiesėjo, ir tenjau ne per toli gullinčiame Mieste Bordo (rašoms B o r d e a u r) apsilankęs. Tenay dabar ant Apsteliawimo musū Karalystės Waldziōs Kariska geležinėmis Žwynėmis apmušta Sziepis buda-wojama, o Pons Bismarkis norėjo pasižiūrėti, kaip tas Darbas ten waromas.

— Iš Waršewōs pareinancziōs Gromatōs pasakoj, kad dabar Rusū Zalnierei jau ne priwalys tiek Metū prie Waifso fluziti, kaip iki šiol, kadangi pagal Ciecoriaus šwiežiausi Paliepimą Zalniernystės Szlūzbōs Gzesas ten dabar esąs ant dešimt Metū statytas, butent 6 Metūs prie Lynijės o 4 prie Kerzerwū. Riek Metū Rusū Zalnierei iki šiol fluziti turēje, mes ne galim pasakyti. Ale musū Tolyngengiantiemsiems jau ir trys Metai yra per daug.

— Tiems Žmonėms, kurie per Butū Sugriuwimūs Berlyno Mieste yra i Bedą parēje, yra dabar iš Wiso jau kokie 35 Tufstanczei Doreliū sudėti.

— Apie Belgijški Karaliū Leopold Ceitungose jau wēl pasakojama, kad jis iš Naujo blogay sergas.

— Italijoj dabar Razbajnstēs ir Plešimo Kemestas, kaip rodos, bjauriausē waromas. Pirm Trumpe buvo ten Razbaininkai Rechtsanwalta, Wardu Milza, ant Kelio užpūle ir sugawę. Tie Bjaureszei fitam Bednamjam prisake, kad jisai turis kokia 12 Tufstancziū Doreliū parupinti ir taiseis iš jų Rankū atspirkti; jey ne, tay jis busēs nužudytas. Sugautasis nuraše sawo Gentims, kole didelę Prekē Razbaininkai jam ant Atspirkimo state, ale tie tokie bagoti ne budami, buvo tik pusantro Tufstancziō te galēje sugraibyti. Su fitais Piningais wiens iš jų tape pasiustas, idant jis tūsius Razbaininkams nunestu. Ale kita Razbaininkū Gauja fitą Žmogu ant Kelio užpūle ir jam anus Atspirkimo Piningus išpleše. Bet anie pirmieji Razbaininkai fitaiपो anus prašytūsius Piningus ne gaudami nužude Rechtsanwalta Milzā be jokio Pasigaitejimo; Žmones rado jo Lamoną Pakelij be gulint. Taip bjaurey iššweizd dabar Italijoj.

— Tarp Szpanijōs Karalystės bey Republikės Chile arba Szyle, pėtinēj Amerikoj gulincziōs, yra skaudūs Susipykims pasidavęs. Todeley yra Szpanijōs Waldzia kariskū Sziepjū priēs Szyliskius išsiuntusi, kuriōs aniems jau ir keles Kupczystės Sziepis — sakoma kokia 20 — yra atėmusios, o tos ir Szyliskū Republikės Turiū Kraštus blokierodamos ney wieną swetimū Žemjū Kupczystės Sziepi ten ne prileidz, kaip ir ney wieną Sziepi iš ten išbėgti ne išleidz. Bet Szyliskei, patys kariskū Sziepjū ne turedami, yra ant Atsiferšijimo tokiū Sziepininkū pasišauke, kurie nori ant sawo pacziū Raštōs Sziepjū kariskan istaisyti ir su tomis Szpaniskos Kupczystės Sziepis ant Turiū gauditi. D tokiū Sziepininkū yra jau iš Wiso kokia 20, taip tarp pacziū Szyliskū, kaip ir kitose Žemese atsiradę, kuriems pamēgsta, ant tokio Plešimo Darbo pasidūti, o tiems yra Szyliskia Waldzia Liudimo Gromatū išdawusi, kad jie ne bile tokie prasti Plešikai esą, bet kad jie sawo Plešimo Darbā su Pawelijimu Szyliskios Waldziōs warā, taipo, kad tūsius Niekš ne turis kaip bilekocius Razbaininkus, ant Turiū besiwalkiojanczius pakorawoti. Iš fito Susiwaidijimo ir musū Žemei pasidaro Iškadōs tūmi, kad daugiausias Dalyks wiso musū Prusū Žemėje priwalingojo W a r i o iš Szylės pareit, o Kupcziams dabar ne galima, to iš ten tiek išgauti.

Preke Karaliaucziuje 5. Decembei.

Rwiezei 70—85 Sgr., Rugei 56—62 Sgr., Wiežgi bid. 36—40 Sgr., maž 35—38 Sgr., Awijos 25—30 Sgr., Zirnei, rain, 70—85 Sgr., balt 60—65 Sgr., Koputės 24—25 Sgr., Szienis 35—36 Sgr. už Cent., Szaudai 25—26 Sgr. už Cent., Swiestas 10—12 Sgr. už Sw., Kiausēi 28 Sgr. Kapa.